

Timeon svingte seg over til bjelken.

TIMEONS PRESTEDØMSVELSIGNELSE

Av Noelle Lambert Barrus
(Basert på en sann historie)

Denne historien fant sted i Kiribati.

Timeon klatret opp på stokken over ham. Så la han bena over den og hang opp ned.

“Dette stedet er fantastisk!” sa Natieta nedenfra.

Timeon og vennene hans hadde funnet den tomme trehytten tidligere i uken. Det var et flott sted å leke! Bjelkene som holdt taket opp var perfekte å svinge fra.

“Jeg vedder på at jeg kan hoppe tvers over – akkurat som en ape,” sa Timeon.

“Jeg møter deg halvveis!” sa Toani.

Timeon brukte armene til å svinge kroppen fremover. Så svingte han seg over til bjelken der vennen hans var. Han strakte ut hendene, klar til å gripe fatt.

Men fingrene hans gled! Timeon falt på bakken.

“Au!” sa Timeon. Vennene hans løp for å hjelpe ham.

“Går det bra med deg?” spurte Natieta.

Timeon prøvde å reise seg, men han følte en skarp smerte i armen.

“Jeg vet ikke om jeg kan bevege meg,” sa han. Han prøvde å la være å gråte, men tårene trillet nedover kinnene hans.

“Jeg er lei for det, Timeon,” sa Natieta. Vi skal hjelpe deg hjem.”

Timeons venner hjalp ham tvers over øya. Solen hadde nesten gått ned da de kom tilbake til hjemmet hans.

“Hva har skjedd?” spurte mamma.

“Vi lekte i den tomme hytta,” sa Toani. Timeon gled ned fra en bjelke han svingte seg til.”

Timeon klarte ikke engang å rette armen. Det gjorde så vondt!

Mamma takket Timeons venner for at de hadde fått ham trygt hjem. Hun hjalp ham med legge seg på matten og la myke puter omkring ham.

Timeon hadde fortsatt smerter. Men det var ingen leger i nærheten som de kunne dra til i mørket. Hva om det fortsatte å gjøre vondt hele natten?

Timeon hørte en stemme utenfor huset. “Mauri!” Det var misjonærene.

“Det er godt å se dere, eldster,” sa mamma. “Kunne dere være så snille å gi sønnen min en prestedømsvelsignelse? Han skadet armen og har store smerter.”

“Selvfølgelig,” Eldste Aitu smilte til Timeon. “Vil du ha en prestedømsvelsignelse, Timeon?”

Timeon visste at prestedømsvelsignelser innbyr kraft fra Gud til å hjelpe og helbrede mennesker. Han hadde tro på at vår himmelske Fader ville hjelpe ham. Han nikket. “Ja, takk!”

Misjonærene la hendene sine på Timeons hode. De sa hans fulle navn og velsignet ham ved Jesu Kristi kraft til å føle seg bedre.

Snart var ikke Timeons arm like vond. Han følte seg rolig og fredfylt. Han klarte til og med å sovne.

Da han våknet, var det allerede morgen. Armen hans gjorde fortsatt vondt, men ikke på langt nær så mye som før.

“Hvordan føler du deg?” spurte mamma.

“Mye bedre. Jeg tror prestedømmets kraft er virkelig.”

“Jeg er glad for at velsignelsen hjalp deg!” Mamma ga Timeon en klem, og var forsiktig så hun ikke kom borti armen hans. “La oss nå gå og få litt hjelp til armen din, så vi er sikre på at den blir bra.”

Mamma hjalp Timeon opp på en sykkel. Så satte hun seg opp rett bak ham. Hun tok dem med til naboen, som kunne hjelpe.

Timeon smilte mens naboen behandlet armen hans. Prestedømmets kraft var en virkelig kraft fra Gud. Og han var så takknemlig! ●

Navnet Timeon uttales “Si-me-on”. Øya Kiribati, hvor han bor, uttales “Ki-ri-bas”.

ILLUSTRASJONER: MELISSA KASHIWAGI